

[Arnth Jensen.]

sen allerede har nævnt, omfatter Forslagene foruden Præsterne ogsaa Kantorer, Organister og andre Hjælpere i Kirken. Ogsaa fra disse har der for Kommissionen været fremført forskellige Ønsker, og selv om man maa sige, at disse ikke alle er blevet opfyldt, tror jeg alligevel, naar alt tages i Betragtning, at der for alle de Personer, som Forslagene omhandler, er sket en væsentlig lønmæssig Forbedring, saaledes at Forslagene maa siges at give ikke blot rimelige, men ogsaa betryggende økonomiske Kaar for Kirkens Tjenere.

Jeg anbefaler Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling.

Fabricius: Naar disse Forslag til Lønningslove for Præster og for den øvrige kirkelige Betjening er fremsat, er det i Virkeligheden et dobbelt Forslag, idet det ikke blot er Forslag om, at der bliver givet Reguleringsstillæg til den kirkelige Betjening, ligesom til den øvrige Tjenestemandsstand i Danmark, men der er som Indledning krævet for Præsternes Vedkommende — og det samme gælder for øvrigt for den øvrige kirkelige Betjening —, at der først foretages en Opnormering, fordi den kirkelige Fortjeneste laa for lavt. Denne Opnormering har vi fundet var det væsentlige, idet vi gik ud fra, at Reguleringsstillæggene ganske naturligt maatte falde, som Tjenestemandsløven i øvrigt normerede disse Forhold. Denne Opnormering er praktisk talt kommet alle kirkelige Tjenestemænd til gode. Dog er der en Række, der er urørt. 56 Embeder i København er ikke opreguleret, og de 100 Provster har ikke faaet deres Løn opreguleret, de er blevet staaende, medens de 1500 Præster har faaet et aarligt Tillæg i Normering paa 360 Kr. Slutlønnen er blevet noget forhøjet, og derfor er Stigningen blevet langsommere.

Ingen er i Tvivl om, at 360 Kr.s Stigning i Begyndelsesløn er i høj Grad paa sin Plads for en ung Præst, der kommer ud og skal sættes ind i en gammel Præstegaard. Men jeg vil dog, naar det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen taler saa stærkt om, at det har regnet godt paa Præsterne, hævde, at der er mange af disse Ting, som, naar man faar fat i dem, alligevel ikke bliver saa imponerende. F. Eks. denne Stigning i Begyndelseslønnen paa 360 Kr. Dér gør jeg opmærksom paa, at Boligen bliver betalt af Præsten med $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen. Det vil sige, at hidtil har en Begynder betalt 472 Kr. for sin Embedsbolig; nu skal den betales med $\frac{1}{8}$ af Grundløn plus Bestillingstillæg, og

Grundlønnen er hævet, det vil sige, at nu kommer den samme Mand til for den samme Præstegaard at betale 668 Kr., altsaa en Stigning paa 196 Kr. Det virker maaske noget forbløffende, at Staten, som lægger Loft over Huslejerne, selv optræder som den, der forlanger 41 pCt. mere i Husleje ved denne Lov. Pensionsfradraget beregnes ogsaa baade efter Grundløn og Bestillingstillæg, og det vil sige, at medens Begynderen hidtil har betalt 189 Kr. i Pensionsbidrag, skal han nu betale 267 Kr.; altsaa en Stigning paa 78 Kr.

Vi faar saaledes det ejendommelige Resultat, at medens vi staaer og er helt rørt over os selv, fordi vi skænker Begynderen 360 Kr. mere i Grundløn, beholder Staten faktisk de 274 Kr. Tilbage bliver der af Rigdommen 86 Kr. til Præsten. Hvor mange af dem Skattevæsenet tager, er jeg ikke rigtig klar over, men det gamle Ord om, at Træerne ikke vokser ind i Himmelen, fuldkommes. Der skal nok blive sørget for, at der bliver trukket fra, saa jeg er ikke saa uhyre imponeret over, hvad i Realiteten denne Opnormering kommer til at betyde for mange Præster.

I de store Provinsbyer har der i en Aarrække været udbetalt Præsterne en Godtgørelse paa 600 Kr. for de særlige Udgifter i de store Byer. De 600 Kr. bortfalder, og har vedkommende Præst ifølge gammel Præstetradition, som ingenlunde er bortfaldet i vore Præstegaarde, en Flok Børn, for hvilke Børnetillægget ogsaa nu bliver aftrappet og helt forsvinder, tør man nok sige, at ogsaa dér er Gevinsten af Opnormeringen ikke fuldstændig klar.

For de københavnske Præster er Boligforholdene præget af, at kun faa af dem har Embedsbolig, og da Præsten samtidig til enhver Tid foruden i sin Træffetid Nat og Dag skal kunne modtage Folk i sin Bolig, maa han have en Stue til det Brug og maa leje en større Bolig, end han ellers normalt vilde leje. Klokkerkontorerne faar indtil 600 Kr. i Kontorholdsgodtgørelse, Præsten faar ingenting. Der er noget, der hedder Kontorholdsgodtgørelse, men det er ikke forøget Boligudgift, men ren og skær Embedsudgift, i Provinsen 100 Kr., i København indtil 360 Kr. Ifølge Lovforslaget om Lønningerne i København og paa Frederiksberg, § 11, Stk. 2, kan der ydes et Huslejetilskud. Her vil jeg bede Lønningskommissionens Bemærkning om, at det ikke bliver alt for stift, iagttaget, for det har hidtil været saa karrigt, at man næsten ikke kan begribe det, et Par Hundrede Kroner til en Præst, som maa betale op til